

"Ədalət" qəzetinin qonağı hərbi-vətənpərvərlik ruhunda olan mahnılar ilə milyonlarla insanın qəlbinə yol tapan həkim, şair, bəstəkar Şahin Musaogludur.

"35 ilin bir saati belə mənasız keçməyib"

-Söhbətə həkimlik fəaliyyətinizdən başlayaq...

-1980-ci ildə Nəriman Nərimanov adına Azərbaycan Dövlət Tibb İnstitutuna (Hazırkı Azərbaycan Dövlət Tibb Universiteti) daxil olmuşam. 1986-cı ildə oranı əla qiymətlərlə bitirmişəm və o ildən bu günə qədər həkim kimi fəaliyyət göstərirəm. Artıq ömrümün 35-ci ilidir ki, həkimlik peşəsindəyəm. Bu 35 il həyatımın çox mənalı, şərəfli, qürurverici

liyinin Tibb İdarəsinə müraciət etdim. Bundan sonra bir müddət Tibb İdarəsinin nəzdində Operativ Qərargaha rəhbərlik etdim. Ondan sonra Müdafiə Nazirliyinin Baş Qərargah Poliklinikasında, daha sonra Hərbi Hava Hücumlarından Müdafiə İdarəsinin Baş Poliklinikasında həkim kimi fəaliyyət göstərdim. 1998-ci ildən isə mülki həkim kimi çalışıram. Hazırda 2 özəl klinikada fəaliyyət

dur. İncəsənət və təbabətin bueyüki birdir-insan. İnsan isə gözəlliyə, fədakarlığa, şəfqətə, xilaskarlığa xidmət edən varlıqdır. Beləcə, mədəniyyət və təbabət də sadələdiqlərimə xidmət edən sahələrdir. Biri insanın mənəvi məziyyətlərinin qorunub saxlanmasına, digəri isə insanın cismani məziyyətlərinin qorunub saxlanmasına xidmət edir. Bu yerdə Nikolay Aleksandroviç Dabralyubovun fikirlərini xatırlatmaq istərdim. O yazır ki, insan üçün heyvani sağlam bədən kifayət etmz, ona bəşəri sağlam bədən lazımdır. Bunların biri olmasa, insan da cəmiyyətə yararlı biri ola bilmz. İnsanın mənəvi və cismani aləmi mövcuddur. Odur ki, təbabətin qarşısında olan əsas məqsəd təkcə insanın cismanı deyil, həm də mənəvi sağlamlığını qoru-

"Təbabətlə incəsənətin ortaq nöqtəsi var"

anları, saatları, günləri olub. Bu 35 ilin bir günü deyil, bir saati belə mənim üçün boş, mənasız keçməyib. Təsəvvür edin, sənə müraciət edən insanların ağrıları, acılarını azaltmaqdan, onların qəminə, kədərinə şərik olmaqdan, onlara yardım, qayğı göstərməkdən gözəl bir şey olarmı?! Əlbəttə, xeyr.

O vaxt belə bir qayda var idi, ali təhsil müəssisəsini bitirdikdən sonra hökmən rayonların birində 4 il müddətinə işləməli idin. 1986-cı ildə İnstitutu qurtardıqdan sonra mən də təcili yardım şöbəsinin həkimi kimi Puşkin rayonuna (İndiki Biləsuvar) təyinat aldım. Onu da deyim ki, 1986-cı ilədək hələ 4-cü kursdan başlayaraq mən feldşer kimi fəaliyyət göstərirdim. Xəstəxanalardan birində işlədiyim üçün də artıq xəstələrlə ünsiyyətim, tibb işçisi kimi münasibətim formalaşmışdı. Qısa bir müddət ərzində Biləsuvar da əvvəlcə təcili yardım şöbəsinin həkimi, ardınca bu şöbənin müdiri, sonra rayonun baş narkoloqu kimi çalışdım. Sonra tale elə gətirdi ki, şəhərə qayıtmalı oldum və Xəzər Dəniz Gəmiçiliyi İdarəsinin nəzdində fəaliyyət göstərən Mərkəzi Dənizçilər xəstəxanasında poliklinika həkimi kimi fəaliyyət göstərdim. Bu 90-cı illərin əvvəllərinə təsadüf edirdi. Həmin dövr Azərbaycanda hərəkət başlamışdı, ölkəmiz öz müstəqilliyinə qovuşmaq üzrə idi və mənim də gənclik illərim həmin dövrə düşürdü. O illər, eyni zamanda, Ermənistan-Azərbaycan münəqişəsinin təzə-təzə başladığı vaxtlar idi və mən də həmin dövrdə proseslərin iştirakçısı oldum. Öz ərizəm əsasında orduya yazıldım, Azərbaycan Müdafiə Nazir-

göstərirəm. "MedServis" özəl tibb mərkəzində poliklinika müdiriyyə, "MedEra" hospitalında isə diaqnostik şöbənin müdiriyyə. Fəxr edirəm ki, həkimlik peşəsini seçmişəm. Bu peşədə göstərdiyi dəstəyə görə ailəmə minnətdaram.

"İnsan gözəlliyə xidmət edən varlıqdır"

-İnsanlar sizi həm də hərbi-vətənpərvərlik ruhunda mahnıların söz və bəstəkar müəllifi kimi tanıyır. Həkimlik, şairlik, bəstəkarlıq...

-Bəli, ictimaiyyət həm də məni şair, bəstəkar kimi də tanıyır. Vətənpərvərlik mahnılarının əksəriyyətinin söz və bəstəkar müəllifiyəm. Bu da mənə elə gəlir, həkimliyimdən irəli gəlir. Çünki incəsənətlə təbabətin ortaq nöqtəsi var. Hər ikisi, fikrimcə, bir mənbədən qaynaqlanır. Antik dövrlərə nəzər salsaq, görürük ki, həm incəsənətin, həm də təbabətin Allahı bir nəfər olub-Apallon. Zaman keçdikcə bu sahələr bir-birindən ayrılıb. Düzdür, təbabət yazıçı, şair, bəstəkar metdiyir, amma təbabətin mədəniyyətdə, incəsənətdə təhvləri əvəzsizdir. İbn Sindən tutmuş fransız mütəfəkkiri Fransua Rableyə qədər, Fridrix Şillərdən tutmuş Rusiyada Anton Pavlov Çexov, Mixayel Bulqakov, Vikentiy Veresayevə qədər, Azərbaycanda Nəriman Nərimanovdan tutmuş Abbas Səhhət, Əlibəy Hüseynzadə və onların sələflərinə qədər olan şəxslərin timsalında görə bilirik ki, bəşəriyyət yarırdığı vaxtdan incəsənətlə təbabət qarşılıqlı şəkildə inkişaf edib və bunlar bir-birlərinə əsaslı təsir göstərirlər. Səbəb isə insan faktoru-

yub saxlamaqdır. Ona görə deyirəm ki, təbabətlə incəsənətin ortaq nöqtəsi var. Amma bu, o demək deyil ki, yazıçıların, şairlərin hamısı ədəbiyyata, musiqiyə həkimlikdən gəlməlidirlər. Mən sadəcə nümunələr göstərdim. Lakin başqa nümunələr də var. Elə Şekspirin özü haqqında danışaq. Həmişə tələbələrime də deyirəm, Şekspir "Romeo və Culyetta" əsərində Culyettanın klinik ölüm keçirməsi anlarını elə gözəl təsvir edib ki. Əgər Şekspir təbabətin sirlərinə bələd olmasaydı, yəqin ki, onu xırdalığına qədər cəllandıra bilməzdi. Üstündən neçə əsr keçib, amma hələ də bu əsər öz aktuallığını qoruyub saxlayır. Tələbələrime deyirəm ki, yaxşı anestezioloq-reanimatoloq olmaq istəyirsinizsə, bu əsəri oxuyun. Çünki bu gün də Culyettanın keçirdiyi o klinik əlamətləri biz insan üzərində görə bilirik. Yaxud da Məhəmməd Fizulinin "Səhhət və mərəz" əsərini oxuyanda görürsən ki, orada təbabətin incə məqamları öz əksini tapıb. Çoxdur belə yazıçılar. Kuprinin "Sirkdə" əsərini qeyd edə bilirik. Belə misalları çox çəkmək olar. Bu onu göstərir ki, yazıçılar da təbabətdən faydalanıblar, tibb elmlərindən faydalanıblar. Əgər onlar təbabətin sirlərinə bələd olmasaydılar, həmin əsərlər ortaya çıxa bilməzdi. Bu bir daha onu göstərir ki, təbabət və incəsənət hər zaman bir-birinə bağlı olub. Odur ki, mənim də fəaliyyətimdə təbabətlə incəsənət vəhdətdə çıxış edərək belə bir mahnıların ərsəyə gəlməsinə səbəb olub.

(ardı növbəti sayımızda)

**Söhbətəşdi:
Rövşən Tahir**